

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/54/EU**ze dne 16. dubna 2014****o opatřeních usnadňujících výkon práv udělených pracovníkům v souvislosti s jejich volným pohybem****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 46 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Volný pohyb pracovníků je základní svobodou občanů Unie a jedním z pilířů vnitřního trhu Unie zakotveným v článku 45 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Jeho provádění je dále rozvinuto právem Unie, jehož cílem je zaručit plný výkon práv udělených občanům Unie a jejich rodinným příslušníkům. „Rodinnými příslušníky“ by se měly rozumět osoby ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽³⁾, který se vztahuje i na rodinné příslušníky příhraničních pracovníků.
- (2) Volný pohyb pracovníků je také klíčovým prvkem rozvoje skutečného trhu práce Unie, jelikož pracovníkům umožňuje odcházet do oblastí s nedostatkem pracovních sil nebo s větším počtem pracovních příležitostí, pomáhá více lidem nalézt pracovní místa, která lépe odpovídají jejich dovednostem, a odstraňuje nedostatky na trhu práce.
- (3) Volný pohyb pracovníků dává všem občanům Unie, bez ohledu na jejich bydliště, právo svobodně odejít do jiného členského státu, aby v něm pracovali nebo pobývali za účelem práce. Tím, že jim zajišťuje v rámci vnitrostátního práva, zvyklostí a kolektivních smluv rovné zacházení ve srovnání se státními příslušníky tohoto jiného členského státu, je chrání před diskriminací na základě státní příslušnosti, pokud jde o přístup k zaměstnání, podmínky zaměstnání a pracovní podmínky, zejména pokud jde o odměňování, skončení pracovního poměru a daňové a sociální výhody. Těchto práv by měli bez diskriminace požívat všichni občané Unie, kteří vykonávají své právo na volný pohyb, včetně stálých, sezónních a příhraničních pracovníků. Volný pohyb pracovníků je třeba odlišovat od volného pohybu služeb, který zahrnuje právo podniků poskytovat služby v jiném členském státě a za tímto účelem dočasně vysílat vlastní pracovníky do jiného členského státu, aby v něm vykonávali práci nezbytnou k poskytování služeb v tomto členském státě.
- (4) Článek 45 Smlouvy o fungování EU uděluje pracovníkům Unie a jejich rodinným příslušníkům vykonávajícím své právo na volný pohyb významná práva, jež jsou podrobněji upravena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 21.11.2013, s. 54.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. března 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. dubna 2014.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1).

- (5) Účinné využívání volného pohybu pracovníků však stále představuje závažný problém a řada pracovníků Unie si často není svých práv na volný pohyb vědoma. Pracovníci Unie se mohou, mimo jiné z důvodu svého potenciálně zranitelnějšího postavení, při svém odchodu do jiného členského státu stále setkat s neodůvodněným omezením nebo překážkami výkonu svého práva na volný pohyb, jako například neuznávání kvalifikací, diskriminace na základě státní příslušnosti a vykořisťování. Mezi právními předpisy a jejich uplatňováním v praxi tedy existuje nesoulad, který je třeba řešit.
- (6) V červenci roku 2010 Komise ve svém sdělení nazvaném „Potvrzení volného pohybu pracovníků: práva a hlavní vývojové změny“ uvedla, že zejména s ohledem na nové formy mobility bude hledat způsoby řešení nových potřeb a výzev, jimž čelí pracovníci Unie a jejich rodinní příslušníci. Uvedla rovněž, že v souvislosti s novou strategií vnitřního trhu zváží, jak podpořit a posílit mechanismy účinného uplatňování zásady rovného zacházení pro pracovníky Unie a jejich rodinné příslušníky vykonávající své právo na volný pohyb. Komise také souhrnně informovala o vývoji právních předpisů a judikatury, zejména pokud jde o osobní působnost práva Unie v oblasti volného pohybu pracovníků a podstatu práv, jichž požívají pracovníci Unie a jejich rodinní příslušníci.
- (7) Ve zprávě o občanství EU za rok 2010 nazvané „Odstranit překážky pro výkon práv občanů EU“ ze dne 27. října 2010 určila Komise rozdílné a nesprávné uplatňování práva Unie v oblasti práva na volný pohyb jako jednu z hlavních překážek, s níž se občané Unie setkávají, chtějí-li účinně vykonávat svá práva podle práva Unie. Komise proto oznámila, že má v úmyslu přijmout opatření, která „zjednoduší volný pohyb občanů EU a jejich rodinných příslušníků ze třetích zemí; za tímto účelem bude přísně dbát na dodržování právních předpisů EU včetně předpisů o zákazu diskriminace, bude propagovat správné postupy, zasadí se za lepší obeznámenost s předpisy EU v praxi a bude intenzivněji informovat občany EU o jejich právu na volný pohyb“ (opatření č. 15 zprávy o občanství EU za rok 2010). Ve zprávě o občanství EU pro rok 2013 nazvané „Občané EU: vaše práva, vaše budoucnost“ Komise navíc poukázala na potřebu odstranit administrativní překážky a zjednodušit postupy pro občany Unie, kteří žijí, pracují a cestují v jiných členských státech.
- (8) Ve sdělení Komise s názvem „Na cestě k hospodářské obnově vedoucí k intenzivnímu růstu pracovních míst“ ze dne 18. dubna 2012 (balíček týkající se zaměstnanosti) Komise oznámila úmysl předložit legislativní návrh na podporu mobilních pracovníků (informace a poradenství) při výkonu práv vyplývajících ze Smlouvy o fungování EU a nařízení (EU) č. 492/2011 a vyzvala členské státy, aby zvyšovaly povědomí občanů o právech vyplývajících z práva Unie v oblasti boje proti diskriminaci, rovnosti pohlaví a volného pohybu pracovníků, aby zlepšily přístup k těmto právům a aby otevřely a usnadnily přístup občanů EU k místům ve veřejné správě v souladu s právem Unie, jak je vykládá Soudní dvůr Evropské unie. V této souvislosti Soudní dvůr opakovaně shledal, že vyhrazení přístupu k určitým místům ve veřejné správě členského státu pro vlastní státní příslušníky je třeba vykládat restriktivně a že se týká pouze míst, která zahrnují přímou nebo nepřímou účast na výkonu veřejné moci a funkcí určených k ochraně obecných zájmů státu nebo jiných orgánů veřejné moci.
- (9) Náležitá a účinná uplatňování a prosazování článku 45 Smlouvy o fungování EU a nařízení (EU) č. 492/2011, jakož i povědomí o právech jsou klíčovými prvky při ochraně práv pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků a při rovném zacházení s nimi, zatímco nedostatečné prosazování oslabuje účinnost pravidel Unie, která se na tuto oblast vztahují, a ohrožuje práva a ochranu pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků.
- (10) Účinnější a jednodušší uplatňování práv vyplývajících z pravidel Unie pro volný pohyb pracovníků je rovněž nezbytné pro řádné fungování vnitřního trhu.
- (11) Uplatňování a monitorování pravidel Unie pro volný pohyb pracovníků by se mělo zlepšit s cílem zajistit lepší informovanost pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků, jakož i zaměstnavatelů, orgánů veřejné moci a dalších dotčených osob o právech a povinnostech souvisejících s volným pohybem, pomáhat pracovníkům Unie a jejich rodinným příslušníkům a chránit je při výkonu těchto práv a potírat obcházení uvedených pravidel orgány veřejné moci a veřejnými nebo soukromými zaměstnavateli. Členské státy mohou v této souvislosti rovněž vzít v úvahu účinky větší mobility, jako je „odliv mozků“ nebo „odliv mladých lidí“.
- (12) S cílem zajistit správné uplatňování zásadních pravidel Unie týkajících se volného pohybu pracovníků a monitorovat jejich dodržování by členské státy měly přijmout vhodná opatření, která pracovníky Unie a jejich rodinné příslušníky vykonávající své právo na volný pohyb ochrání jak před diskriminací na základě státní příslušnosti, tak před veškerými neodůvodněnými omezeními nebo překážkami bránícími výkonu dotyčného práva.

- (13) Za tímto účelem je vhodné stanovit konkrétní pravidla pro účinné prosazování a usnadnit lepší a jednodušší uplatňování zásadních pravidel upravujících volný pohyb pracovníků podle článku 45 Smlouvy o fungování EU a nařízení (EU) č. 492/2011. Při prosazování této základní svobody by se měla zohledňovat zásada rovnosti žen a mužů a zákaz diskriminace pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků z jakéhokoli důvodu uvedeného v článku 21 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- (14) V této souvislosti by pracovníkům Unie a jejich rodinným příslušníkům, kteří byli vystaveni diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo byli při výkonu svého práva na volný pohyb vystaveni neodůvodněnému omezení nebo překážkám, měla být zajištěna skutečná a účinná soudní ochrana. Pokud členské státy stanoví jako prostředek právní nápravy správní řízení, měly by zajistit, aby veškerá správní rozhodnutí mohla být napadena u soudu ve smyslu článku 47 Listiny. S ohledem na právo na účinnou právní ochranu by pracovníci Unie měli být chráněni před jakýmkoli nepříznivým zacházením nebo důsledky plynoucími ze stížnosti nebo žaloby, jejímž cílem je prosazení práv chráněných podle této směrnice.
- (15) S cílem zajistit účinnější úroveň ochrany je třeba sdružení a právnické osoby, včetně sociálních partnerů, rovněž zmocnit k tomu, aby se způsobem stanoveným členským státem zapojili do řízení se souhlasem údajné oběti buď jejím jménem, nebo na její podporu. Tím by neměly být dotčeny vnitrostátní procesní předpisy týkající se zastupování a obhajoby před soudy ani jiné pravomoci a kolektivní práva sociálních partnerů a zástupců zaměstnanců a zaměstnavatelů, jako jsou práva související s prosazováním případných kolektivních smluv, včetně jednání v kolektivním zájmu, v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi. S cílem zajistit účinnou právní ochranu, a aniž jsou dotčeny stávající mechanismy kolektivní obrany, které mají sociální partneři k dispozici, a vnitrostátní právo a zvyklosti, se členské státy vyzývají, aby posoudily zavedení společných zásad mechanismů kolektivní právní ochrany týkajících se zdržení se určitého jednání a náhrady škody.
- (16) V souladu s judikaturou Soudního dvora by vnitrostátní pravidla týkající se lhůt pro prosazování práv podle této směrnice měla být stanovena tak, aby nemohla být považována za schopná výkon těchto práv v podstatě znemožnit nebo nadměrně ztížit.
- (17) Ochrana před diskriminací na základě státní příslušnosti by byla sama o sobě posílena, kdyby v každém členském státě existovaly výkonné subjekty s náležitými odbornými znalostmi a s pravomocí podporovat rovné zacházení, analyzovat problémy pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků, zkoumat možná řešení a poskytovat jim konkrétní pomoc. Pravomoc těchto subjektů by měla mimo jiné zahrnovat poskytování pracovníkům Unie a jejich rodinným příslušníkům nezávislé právní či jiné pomoci, jako je poskytování právního poradenství o tom, jak se na ně uplatňují příslušná pravidla Unie a členských států týkající se volného pohybu pracovníků, poskytování informací o postupech pro podávání stížností a poskytování pomoci při ochraně práv pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků. Může rovněž zahrnovat pomoc v soudním řízení.
- (18) Mělo by být na každém členském státě, aby rozhodnul, zda svěřit úkoly, které mají podle této směrnice vykonávat, výše uvedeným subjektům, nebo zda svěřit tyto úkoly stávajícím subjektům s obdobnými cíli na vnitrostátní úrovni, jako je podpora volného pohybu osob, provádění zásady rovného zacházení nebo ochrana práv jednotlivce. Pokud se členský stát rozhodne rozšířit mandát stávajícího subjektu, měl by zajistit, že tomuto subjektu budou k účinnému a náležitému plnění jeho stávajících a dodatečných úkolů přiděleny dostatečné zdroje. Pokud jsou úkoly rozděleny mezi více subjektů, měly by členské státy zajistit jejich náležitou koordinaci.
- (19) Členské státy by měly zajistit, aby jeden nebo více z těchto subjektů působily jako kontaktní místo a aby spolupracovaly a sdílely informace, jako jsou kontaktní údaje všech subjektů, prostředky nápravy a kontaktní údaje sdružení, organizací nebo dalších právnických osob, které poskytují informace a služby pracovníkům Unie a jejich rodinným příslušníkům, s odpovídajícími kontaktními místy v jiných členských státech. Seznam kontaktních míst by měl být zpřístupněn veřejnosti.
- (20) Členské státy by měly podporovat spolupráci mezi subjekty jimi určenými podle této směrnice a stávajícími informačními a asistenčními službami poskytovanými sociálními partnery, sdruženími, organizacemi nebo dalšími příslušnými právnickými osobami, jako jsou organizace odpovědné za koordinační postupy podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾, a případně pracovní inspektoráty.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (21) Členské státy by měly zajistit podporu synergií se stávajícími informačními a podpůrnými nástroji na úrovni Unie a za tímto účelem zajistit, aby stávající či nově vytvořené subjekty úzce spolupracovaly se stávajícími informačními a asistenčními službami, jako jsou Vaše Evropa, SOLVIT, Enterprise Europe Network, jednotná kontaktní místa a EURES, včetně případných přeshraničních partnerství EURES.
- (22) Členské státy by měly podporovat dialog se sociálními partnery a s příslušnými nevládními organizacemi s cílem řešit a potírat neodůvodněná omezení a překážky v souvislosti s právem na volný pohyb nebo různé formy diskriminace na základě státní příslušnosti.
- (23) Členské státy by měly stanovit způsob, jakým občané Unie, jako jsou pracovníci, studenti a čerství absolventi, jakož i zaměstnavatelé, sociální partneři a další zúčastněné strany, mohou získat snadno dostupné a relevantní informace o ustanoveních této směrnice a nařízení (EU) č. 492/2011, včetně informací o subjektech určených podle této směrnice a o dostupných prostředcích nápravy a ochrany. Členské státy by měly přijmout opatření za účelem zpřístupnění těchto informací ve více než jednom úředním jazyce Unie, s ohledem na poptávku na trhu práce. Tím by neměly být dotčeny právní předpisy členských států o používání jazyků. Tyto informace by mohly být poskytovány formou individuálního poradenství a měly by být snadno dostupné i prostřednictvím internetových stránek Vaše Evropa a EURES.
- (24) S cílem usnadnit prosazování práv udělených podle práva Unie je důležité důsledně provádět a monitorovat směrnici Rady 91/533/EHS⁽¹⁾.
- (25) Tato směrnice stanoví minimální požadavky, a dává tak členským státům možnost přijmout nebo zachovat příznivější ustanovení. Členské státy mají kromě toho možnost rozšířit pravomoci organizací, jimž byly svěřeny úkoly související s ochranou pracovníků Unie před diskriminací na základě státní příslušnosti tak, aby v nich bylo zahrnuto i právo na rovné zacházení bez diskriminace na základě státní příslušnosti pro všechny občany Unie a jejich rodinné příslušníky vykonávající své právo na volný pohyb, jak je zakotvuje článek 21 Smlouvy o fungování EU a směrnice 2004/38/ES. Provádění této směrnice by nemělo sloužit k ospravedlnění jakéhokoli zhoršení situace, která již v jednotlivých členských státech existuje.
- (26) Skutečné provádění této směrnice znamená, že členské státy by při přijímání příslušných opatření za účelem splnění povinností podle této směrnice měly uvést odkaz na tuto směrnici, nebo takový odkaz učinit při úředním vyhlášení těchto prováděcích opatření.
- (27) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů je provádějícími. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení uvedených dokumentů za odůvodněné.
- (28) Po uplynutí přiměřené doby pro provádění této směrnice by Komise měla vypracovat zprávu o jejím provádění, v níž zejména vyhodnotí, zda je třeba předložit určité návrhy s cílem zaručit lepší prosazování práva Unie v oblasti volného pohybu. Komise by se v této zprávě měla zabývat potížemi, s nimiž se mohou setkat mladí absolventi hledající zaměstnání v Unii a manželé či manželky pracovníků Unie, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí.
- (29) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané v Listině, zejména právo svobodné volby povolání a právo pracovat, zákaz diskriminace, především na základě státní příslušnosti, právo na kolektivní vyjednávání a akce, slušné a spravedlivé pracovní podmínky, právo na volný pohyb a pobyt a právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces. Musí být prováděna v souladu s těmito právy a zásadami.
- (30) Tato směrnice respektuje rozdílné modely trhů práce jednotlivých členských států, včetně modelů trhu práce regulovaných kolektivními smlouvami.
- (31) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovit společný obecný rámec příslušných ustanovení, opatření a mechanismů nezbytných pro lepší a jednotnější uplatňování a praktické prosazování práv týkajících se volného pohybu pracovníků udělených Smlouvou o fungování EU a nařízením (EU) č. 492/2011, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie

(1) Směrnice Rady 91/533/EHS ze dne 14. října 1991 o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru (Úř. věst. L 288, 18.10.1991, s. 32).

přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice obsahuje ustanovení, která usnadňují jednotné uplatňování a praktické prosazování práv stanovených článkem 45 Smlouvy o fungování EU a články 1 až 10 nařízení (EU) č. 492/2011. Tato směrnice se vztahuje na občany Unie vykonávající tato práva a jejich rodinné příslušníky (dále jen „pracovníci Unie a jejich rodinní příslušníci“).

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na následující otázky uvedené v člancích 1 až 10 nařízení (EU) č. 492/2011 a týkající se volného pohybu pracovníků:
 - a) přístup k zaměstnání;
 - b) podmínky zaměstnávání a pracovní podmínky, zejména v oblasti odměňování, skončení pracovního poměru, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, a pokud se pracovníci Unie stanou nezaměstnanými, profesního znovuzачlenění nebo opětovného zaměstnání;
 - c) přístup k sociálním a daňovým výhodám;
 - d) členství v odborech a způsobilost být zvolen do orgánů zastupujících pracovníky;
 - e) přístup k odborné přípravě;
 - f) přístup k bydlení;
 - g) přístup dětí pracovníků Unie k obecnému, učňovskému a odbornému vzdělávání;
 - h) pomoc poskytovaná úřady práce.
2. Oblast působnosti této směrnice se shoduje s oblastí působnosti nařízení (EU) č. 492/2011.

Článek 3

Ochrana práv

1. Členské státy zajistí, aby po případném odvolání k jiným příslušným orgánům, včetně, považují-li to za vhodné, po využití dohodovacích řízení, bylo všem pracovníkům Unie a jejich rodinným příslušníkům, kteří se domnívají, že se setkali nebo setkávají s neodůvodněnými omezeními a překážkami v souvislosti se svým právem na volný pohyb nebo že byli poškozeni nebo jsou poškozováni v důsledku neuplatnění zásady rovného zacházení na svůj případ, k dispozici soudní řízení za účelem prosazování práv vyplývajících z článku 45 Smlouvy o fungování EU a článků 1 až 10 nařízení (EU) č. 492/2011 i poté, co vztah, v němž se údajně setkali s omezením a překážkou či diskriminací, již skončil.
2. Členské státy zajistí, aby se sdružení, organizace, včetně sociálních partnerů, nebo jiné právnické osoby, které mají v souladu s kritérii stanovenými ve vnitrostátním právu nebo se zvyklostmi či kolektivními smlouvami oprávněný zájem na tom, aby tato směrnice byla dodržována, směly se souhlasem pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků buď jejich jménem, nebo na jejich podporu účastnit jakéhokoli soudního nebo správního řízení stanoveného za účelem prosazování práv uvedených v článku 1.
3. Odstavec 2 se použije, aniž jsou dotčeny další případné pravomoci a kolektivní práva sociálních partnerů a zástupců zaměstnanců a zaměstnavatelů, včetně práva jednat v kolektivním zájmu, podle vnitrostátního práva či zvyklostí.
4. Odstavec 2 se použije, aniž jsou dotčeny vnitrostátní procesní předpisy týkající se zastupování a obhajoby v soudním řízení.
5. Odstavce 1 a 2 tohoto článku se použijí, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy stanovující lhůty k prosazování práv uvedených v článku 1. Tyto vnitrostátní lhůty však nesmějí výkon těchto práv v podstatě znemožnit nebo nadměrně ztížit.
6. Členské státy zavedou do svých vnitrostátních právních řádů nezbytná opatření pro ochranu pracovníků Unie před jakýmkoli nepříznivým zacházením nebo důsledky plynoucími ze stížnosti nebo žaloby, jejímž cílem je prosazení práv uvedených v článku 1.

Článek 4

Subjekty na podporu rovného zacházení a podporu pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků

1. Každý členský stát určí jednu nebo více struktur nebo subjektů (dále jen „subjekty“) na propagaci, analýzu, monitorování a podporu rovného zacházení s pracovníky Unie a jejich rodinnými příslušníky bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo neodůvodněných omezení a překážek v souvislosti s jejich právem na volný pohyb a příjmovou nezbytná opatření pro řádné fungování těchto subjektů. Tyto subjekty mohou být součástí stávajících vnitrostátních subjektů, které mají obdobné cíle.
2. Členské státy zajistí, aby pravomoci těchto subjektů zahrnovaly:
 - a) poskytování nebo zajišťování poskytnutí nezávislé právní či jiné pomoci pracovníkům Unie a jejich rodinným příslušníkům, aniž jsou dotčena jejich práva a práva sdružení, organizací a jiných právnických osob uvedených v článku 3;
 - b) fungování jako kontaktní místo ve styku s obdobnými kontaktními místy v jiných členských státech za účelem spolupráce a sdílení relevantních informací;
 - c) provádění nebo zadávání nezávislých průzkumů a analýz týkajících se neodůvodněných omezení a překážek v souvislosti s právem na volný pohyb nebo diskriminace pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků na základě státní příslušnosti;
 - d) zajišťování zveřejňování nezávislých zpráv a předkládání doporučení k veškerým otázkám souvisejícím s těmito omezeními a překážkami či diskriminací;
 - e) zveřejňování relevantních informací o uplatňování pravidel Unie pro volný pohyb pracovníků na vnitrostátní úrovni.

Ve vztahu k prvnímu pododstavci písm. a), pokud subjekty poskytují pomoc v soudním řízení v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi, musí být tato pomoc bezplatná pro osoby, které nemají dostatečné finanční prostředky.

3. Členské státy sdělí Komisi názvy a kontaktní údaje kontaktních míst, jakož i veškeré jejich aktualizace či změny. Komise vede seznam kontaktních míst a zpřístupní jej členským státům.
4. Členské státy zajistí, aby stávající nebo nově vytvořené subjekty byly obeznámeny se stávajícími informačními a asistenčními službami na úrovni Unie, jako je Vaše Evropa, SOLVIT, EURES, Enterprise Europe Network a jednotná kontaktní místa, a aby byly schopny jich využívat a spolupracovat s nimi.
5. Pokud jsou úkoly uvedené v odstavci 2 rozděleny mezi více subjektů, zajistí členské státy náležitou koordinaci těchto úkolů.

Článek 5

Dialog

Členské státy podporují dialog se sociálními partnery a s příslušnými nevládními organizacemi, jež mají v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi oprávněný zájem přispívat za účelem podpory zásady rovného zacházení k boji proti neodůvodněným omezením a překážkám v souvislosti s právem na volný pohyb a k boji proti diskriminaci pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků na základě státní příslušnosti.

Článek 6

Přístup k informacím a šíření informací

1. Členské státy zajistí, aby s předpisy přijatými na základě této směrnice a podle článků 1 až 10 nařízení (EU) č. 492/2011 byly všemi vhodnými prostředky a na celém území seznámeny dotčené osoby, zejména pracovníci a zaměstnavatelé v Unii.
2. Členské státy poskytují o právech přiznaných právem Unie v oblasti volného pohybu pracovníků jasné, bezplatné, snadno dostupné, komplexní a aktuální informace ve více než jednom úředním jazyce Unie. Tyto informace by měly být snadno dostupné i prostřednictvím internetových stránek Vaše Evropa a EURES.

Článek 7

Minimální požadavky

1. Členské státy mohou zavést nebo zachovat předpisy, které jsou z hlediska ochrany zásady rovného zacházení příznivější než ustanovení této směrnice.
2. Členské státy mohou stanovit, že pravomoci subjektů uvedených v článku 4 této směrnice v oblasti propagace, analýzy, monitorování a podpory rovného zacházení s pracovníky Unie a jejich rodinnými příslušníky bez diskriminace na základě státní příslušnosti se rovněž vztahují na právo na rovné zacházení bez diskriminace na základě státní příslušnosti všech občanů Unie vykonávajících své právo na volný pohyb a jejich rodinných příslušníků v souladu s článkem 21 Smlouvy o fungování EU a se směrnicí 2004/38/ES.
3. Provádění této směrnice není za žádných okolností dostatečným důvodem pro snížení úrovně ochrany pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků v oblastech, na které se tato směrnice vztahuje, aniž je tím dotčeno právo členských států reagovat na změny situace přijetím právních a správních předpisů lišících se od těch, které jsou platné ke dni 20. května 2014, za předpokladu, že je dodržována.

Článek 8

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 21. května 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 9

Zpráva

Do 21. listopadu 2018 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o provádění této směrnice s cílem navrhnout případné potřebné změny.

Článek 10

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 11

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 16. dubna 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS